

tisk, for så er det grundlæggende imod vores frihedstradition om, at vi kan have forskellige værdier.

Det er klart, at man skal følge lovene. Men det, der står i forslaget, er, at man skal anerkende værdierne fuldt ud, og det er problematisk.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Indfødsretsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 71:

Forslag til folketingsbeslutning om oprettelse af en TeamDanmark-konto for danske eliteidrætsudøvere.

Af Kim Behnke (FRI), Kristian Jensen (V) og Brian Mikkelsen (KF) m.fl.
(Fremsat 13/12 2000).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Skatteministeren (Frode Sørensen):

Frihed 2000, Venstre og De Konservative har fremsat beslutningsforslag nr. B 71, der opfordrer regeringen til at fremsætte de nødvendige lovforslag og foretage de fornødne ændringer i bekendtgørelser, cirkulærer og andre administrative forskrifter, der sikrer, at danske eliteidrætsudøvere kan oprette en TeamDanmark-konto med det formål at skabe rimelige skatteforhold for denne gruppe.

Eliteidrætsudøverne skal kunne indsætte pengepræmier på TeamDanmark-kontoen uden beskatning med det formål, at de kan benyttes til at finansiere eksempelvis træningsophold og indkøb af redskaber.

Hensigten er, at idrætsudøveren skal kunne fortage en skattemæssig udjævning mellem gode og dårlige idrætsår.

På en måde er det en gammel sag, som forslagsstillerne nu bringer på banen. Lignende ordninger har været debatteret ved flere lejligheder, bl.a. i forbindelse med de såkaldte præmiekontoordninger, som bortfaldt som følge af, at de eksisterede på ulovhjemlet grundlag.

Regeringen er enig med forslagsstillerne i, at den brede, folkelige idræt er til gavn for samfundet, ligesom der er gode kulturpolitiske argumenter for, at eliteidrætten støttes, så der skabes gode, internationale resultater af danske idrætsudøvere.

Danmark skal vise flaget i udlandet på bedste vis, og i regeringen finder vi det vigtigt at signalere over for omverdenen, at vi i Danmark også er med på det idrætsmæssige plan. Eliteidrætten er en væsentlig og synlig del af idrætskulturen, og finansieringen bør fortsat være et samspil mellem staten, kommunerne, idrætten selv og erhvervslivet.

Regeringen er imidlertid ikke enig i, at støtten skal ske ved skattemæssigt at begunstige eliteidrætsudøverne. Jo flere særordninger, vi får for forskellige grupper, desto mere kompliceret bliver den skattelovgivning, som vi vist godt kan blive enige om i forvejen er rimelig indviklet.

Det er regeringens klare holdning, at alle skattepligtige som udgangspunkt bør være undergivet samme regler. Særregler i form af eksempelvis særlige skattefritagelsesbestemmelser eller særlige fradrag bør undgås. Indførelse af en særlig skattebegunstigende regel for eliteidrætsudøvere vil give anledning til, at andre grupper af skatteydere med større eller mindre ret vil mene, at de er berettiget til tilsvarende regler.

Forslagsstillerne anfører, at det er problematisk for idrætsudøverne, at de ikke har mulighed for at foretage en skattemæssig udjævning af den idrætsmæssige indtægt med deraf følgende forøget beskatning. Til dette har jeg at sige, at svingende indtægter jo ikke er noget, kun eliteidrætsudøvere oplever. Der er mange andre grupper, hvis indtægtsforhold gør, at de har svingende indtægter i forskellige indkomstår.

Eliteidrætsudøvernes indsats nyder og respekterer vi alle, men regeringen mener, at støtten til idrætsudøverne, som det sker i dag, skal foregå gennem forskellige tilskud. Sagt på en anden måde er det regeringens holdning, at eliteidrætten fortsat skal finansieres over udgiftssiden og ikke indtægtssiden.

Jeg er ikke enig med forslagsstillerne i, at samfundet ikke vil støtte eliteidrætten, når der svedes i træningslokalerne, eller mens vi jubler, når medaljen hænges om halsen.

Jeg er således af den opfattelse, at danske eliteidrætsudøvere har udmærkede vilkår i Danmark. Sporten og herunder eliteidrætten støttes i dag gennem omfattende tilskud. Der var i år 2000 budgetteret med, at alene Team Danmark skulle have godt og vel 67 mio. kr. i direkte tilskud fra tipsmidlerne.

Så jeg må sige, at regeringen ikke kan støtte det fremsatte beslutningsforslag.

Thomas Adelskov (S):

Socialdemokratiet støtter ministeren i hans argumenter og i hans konklusioner, som jeg ikke finder anledning til at stå heroppe og gentage.

Dog vil jeg ligesom ministeren understrege, at vi i lighed med forslagsstillerne er af den klare overbevisning, at vi både bør og skal fremme bredde- og eliteidrætten. Men vi mener ikke, det skal ske via særregler i skattelovgivningen, derimod via velovervejede støtte gennem bl.a. Team Danmark.

Jeg vil samtidig gerne bruge lejligheden til at påpege, at det er bemærkelsesværdigt, at forslagsstillerpartierne er dem, der ofte her fra talerstolen taler og råber om lovjungle og kræver forenkling af den danske lovgivning og pludselig vender på en tallerken og i situationer som denne ønsker særregler på skatteområdet.

Med det in mente kan Socialdemokratiet ikke stemme for forslaget.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FRI):

Jeg vil gerne spørge Socialdemokratiets ordfører, hvordan man i Socialdemokratiet egentlig har det med, at et desværre stigende antal danske idrætsudøvere vælger at bosætte sig uden for Danmark. Når de bliver spurgt, hvad begrundelsen er, angiver de alle sammen entydigt, at det er på grund af de høje danske skatter.

Piner det ikke en socialdemokrat, at hvor vi med lidt lempeligere regler kunne have fået bare lidt skat fra dem, er vi i dag i den situation, at vi får nul skat, når de vælger at bosætte sig i udlandet?

(Kort bemærkning).

Thomas Adelskov (S):

Jeg kan ikke udtale mig om, hvorvidt der er et stigende antal idrætsudøvere, der bosætter sig i

udlandet. Jeg vil sige, at Socialdemokratiet altid er tilfreds med, at der bosætter sig mennesker i Danmark, som kan bidrage til at betale skat. Så på den baggrund finder jeg ikke nogen anledning til, at vi skal gå ind og indføre særregler.

Desuden har jeg svært ved at se af forslaget, hvad det er for nogle idrætsfolk, der er tale om her.

I øvrigt mener jeg, at man bør henvise det til diskussioner om Team Danmark. Hvad med den idrætsudøver, som altid bliver nummer fire, men som ligger lige under det der eliteplan, som forslagsstillerne taler om.

Jeg synes, der er en række forhold, der taler for, at det her er en tilgodeselselse af en meget, meget lille gruppe personer, som altid kommer ind på første-, anden- eller tredjepladsen.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FRI):

Når man kommer med den påstand, bliver jeg nødt til at spørge Socialdemokratiets ordfører, om Socialdemokratiet under forberedelserne til ordførertalen i dag har undersøgt, hvor mange mennesker det drejer sig om. Ved man det?

Det må jo være et rimeligt krav, at man undersøger tingene, inden man kommer med udkommenterede påstande. Hvor mange mennesker ville være omfattet af det her? Hvor mange taler vi om i det her mellemlag?

(Kort bemærkning).

Thomas Adelskov (S):

Jeg skal sige til hr. Kim Behnke, at det har jeg også svært ved at finde ud af, når jeg læser forslaget, for det er ganske svært at overskue, hvilke grupper af idrætsudøvere der egentlig er tale om. Derfor har det været ganske umuligt at finde ud af, hvem det er, man mener skulle dækkes ind af forslaget.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FRI):

I hvilket omfang har man gjort sig den ulejlighed at kontakte f.eks. Danmarks Idræts-Forbund eller Team Danmark og spørge, om de havde en vurdering af, hvor mange der ville blive omfattet af det?

(Kort bemærkning).

Thomas Adelskov (S):

Jeg troede, at når hr. Kim Behnke kom herop for at spørge mig, så var det, fordi han havde gjort sig ulejligheden at undersøge det for Folketin-

get, og det havde jo været betimeligt, hvis han så samtidig havde svaret.

(Kort bemærkning).

Kristian Jensen (V):

Venstre er medforlagsstiller på forslaget her, og det er vi, fordi vi gerne vil være med til at støtte dansk idræt.

Vi føler, at dansk idræt har gavn af, at der er dygtige idrætsudøvere, der bor i Danmark og har Danmark som hjemsted, både som forbilleder for andre idrætsudøvere, for at tiltrække nye til idrætten og for at motivere andre til at yde det ypperligste, de kan. Derfor mener vi, at en TeamDanmark-kontoordning, der kan være med til at holde nogle af de dygtige idrætsudøvere i Danmark, vil være til gavn for dansk idræt generelt set. Derfor er vi medforlagsstiller, og vi synes, det er et rigtig godt forslag.

Nu har jeg normalt det princip, at jeg ikke læser op af bemærkningerne til et forslag, men i dag vil jeg læse op af bemærkningerne til forslaget, sjette afsnit, hvor der står: »Vi har brug for et sæt skatteregler, som vil kunne rumme mellemgruppen, dem, der ikke længere er amatør-idrætsudøvere og ej heller professionelle idrætsudøvere, som kan leve af deres idræt.«

Dér har man gruppen, som dette forslag gerne skal rumme inden for sine rammer. Det er den gruppe, som vi tror kan have gavn af den her TeamDanmark-konto, der kan klare de udsving i indkomsterne, som er der, når man ikke kan leve fuldt ud af sin idræt, og når man ikke er ansat i f.eks. en ishockeyklub, en håndboldklub eller en fodboldklub, hvor man har en fast løn.

Vi beklager, at man tilbage i 1995 stoppede den tidligere præmiekonto. Vi beklager også, at der var nogle eksempler på, at folk ikke helt overholdt de intentioner, der lå bag de præmiekonti, der var.

Derfor synes vi, det er en god kombination nu at give en mulighed for, at idrætsudøverne kan sætte lidt af deres meget svingende indtægter til side og, hvis de bruger dem på deres idræt, trække dem ud skattefrit, men naturligvis med den klausul, at det skal være til deres idræt, og naturligvis også med den klausul, at bruger de dem ikke, skal de betale skat af dem.

Brian Mikkelsen (KF):

Idrætten fylder meget i det danske samfund. Idrætten er efter vores opfattelse ubetinget et gode for samfundet, gode eksempler, god be-

skæftigelse. Der er overhovedet ikke rigtig noget negativt at sige omkring idræt og sport.

Idrætten giver også gode forbilleder for os alle sammen, senest eksemplificeret ved sommerens OL, hvor de danske farver blev så flot repræsenteret af de danske idrætsudøvere, og hvor interessen herhjemme fra var overvældende, på trods af at det foregik down under på et helt andet tidspunkt.

De her mennesker er foregangsmennesker, idoler for mange, unge som gamle. Mange, mange mennesker følger med, når håndboldpigerne, Jesper Bank og badmintonspillerne får dannebrog til tops ude i den store verden, og deres succes er med til at trække unge mennesker ind i de mange idrætsforeninger.

Hvis der er noget, der virkelig kan animere og give incitamenter for unge til at melde sig ind og spille håndbold, cykle og spille fodbold, så er det, når man ser nogle på skærmen gøre det godt, og man ser op til dem. Derfor er de forbilleder for os alle sammen, også os, som trænger til at dyrke lidt mere sport.

Den stigende interesse for sport har også betydning, at der er kommet flere penge til idrætten i form af øgede præmiepenge og øgede sponsorer. Men det betyder jo ikke, at man som elitesportsudøver automatisk bliver rig.

Kipkester, Thomas Bjørn, fodboldlandsholdsspillere osv., hører til de få, som tjener de helt store penge, men med det her fremsatte forslag om en TeamDanmark-konto vil det jo have stor betydning for mange andre end lige netop dem, som tjener mange penge, for langt de fleste elitesportsudøvere tjener jo næsten ikke nogen penge ved deres sport.

Det kan være ropigen, der vinder en præmie på 15.000 kr. Det bliver hun jo ikke særlig rig af, kan man ligesom sige, men alligevel vil hun have gavn af at placere dem på en konto, hvor man kunne investere dem i træningslejre, romaskiner, eller hvad det skulle være.

Der er jo også idrætsudøvere, som tjener betydelig mindre end deres jævnaldrende, og som alligevel bruger 5 til 10 år af deres liv på at delta på topniveau i deres respektive idrætsgrene.

For sagen er jo, at langt størstedelen af de danske eliteidrætsudøvere kun har indtjening gennem de præmiepenge, som de kan sikre sig ved de store mesterskaber. De bliver ellers støttet af Team Danmark og af noget SU for norges vedkommende, men de præmiepenge, som de kan sikre sig, giver jo en svingende indtjening fra år til år, både på grund af de intervaller, me-

sterskaberne kører efter, og fordi man jo ikke kan være på toppen hele tiden.

Med det her forslag, hvor man etablerer en TeamDanmark-konto, hvor pengene er fritaget for beskatning, så længe de bliver anvendt i forbindelse med træningsanvendelse osv., giver man jo eliteidrætsudøverne en mulighed for at opspare penge, så der også er penge i de perioder, hvor der ikke kommer penge ind på kontoen. Udøverne får altså således mulighed for at udligne beløbene over flere år.

Sidst vi diskuterede sådan en ordning for danske idrætsudøvere, og det har vi gjort mange gange – tre, fire gange i hvert fald inden for de sidste år – var der flere partier, der ønskede en garanti for, at en eventuel ordning ikke kunne misbruges. Ved at gøre Team Danmark ansvarlig for en sådan ordning kombineret med helt stringente retningslinjer må der være skabt sikkerhed for, at ordningen ikke kan misbruges.

I Det Konservative Folkeparti arbejder vi for at skabe så gode vilkår, også økonomisk, som overhovedet muligt for idrætten og dens udøvere i Danmark. Den tidligere eksisterende præmieordning byggede efter vores overbevisning på de rigtige principper og var til stor gavn og glæde for de danske idrætsudøvere.

Vi håber, at vi med det fremsatte forslag kan bidrage til at etablere en ny ordning, der kan støtte de mange idrætsfolk, der repræsenterer Danmark på allerfornemste vis.

(Kort bemærkning).

Thomas Adelskov (S):

Jeg skal spørge den konservative ordfører, om ikke han kan bekræfte, at det er sådan i dag, at ropigen, som blev omtalt i ordførertalen, faktisk kan fratække udgifter i forbindelse med stævner osv. under reglerne om hobbyvirksomhed, og at vi derfor ikke går ind og brandskatter den her gevinst på de 15.000 kr.

Jeg vil så samtidig igen spørge, om det er sådan, at Det Konservative Folkeparti mener, at vi, hver eneste gang der er en gruppe i det danske samfund, som enten markerer sig godt i medierne eller på anden måde opfattes som ypperlig, skal gå ind og lave særlovgivning og give dem ekstra fradrag i vores skattelovgivning. Var det ikke mere betimeligt at tage diskussionen, når man senere på foråret skal diskutere Team Danmark og revision af lovgivningen dér i stedet for at diskutere det omkring skattelovgivning?

(Kort bemærkning).

Brian Mikkelsen (KF):

Til hr. Thomas Adelskov: Vi vil også meget gerne løfte i forbindelse med en revision af lovgivningen om Team Danmark, men i det her tilfælde er det meget svært at slæbe den socialdemokratiske hest til truget, kan jeg godt betro hr. Thomas Adelskov, og det betyder, at vi må prøve at løfte de steder, hvor man kan.

I det her tilfælde har man mulighed for at etablere en præmiefriordning, som jo er med til at konjunkturudligne. Det vil sige, at man også kan have nogle opsparede penge de år, hvor man f.eks. ikke vinder nogen penge.

Jeg kan også betro hr. Thomas Adelskov, at f.eks. den ropige, vi taler om her, godt kan risikere at vinde 15.000 kr., men stadig væk får kolossale problemer med sit skattevæsen, hvis hun i det her tilfælde vil investere i en romaskine og skal slås med skattemyndighederne i flere år.

Ved at etablere en direkte TeamDanmark-konto slipper man for det besvær og de problemer, og man kan så bruge pengene til træningsfaciliteter, træningslejre og det, der ellers er relevant for ens idræt.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FRI):

Jeg ville høre hr. Brian Mikkelsen, om ikke han kan bekræfte, at det, der er ulempen ved beskatningsreglerne vedrørende hobbyvirksomhed, er, at dér gør man det enkelte år op hver for sig, det vil sige, at man, hvis man har et overskud, ikke kan overføre det til året efter, og hvis den enkelte idrætsudøver ønsker at overføre overskuddet til året efter, er vedkommende nødt til at etablere sig efter virksomhedsskatteordningen og gøre sig selv til et firma med deraf følgende meget store revisionsudgifter. Er det ikke det, der er den virkelighed, idrætsudøverne oplever?

(Kort bemærkning).

Brian Mikkelsen (KF):

Jeg kan kun bekræfte, hvad hr. Kim Behnke siger fra talerstolen, og så kan jeg tilføje, at årsagen til, at man laver specielle forslag på det her område, ikke er, at idrætsudøvere er én stor, grå masse. Nej, idrætsudøvere – og specielt eliteidrætsudøvere – er jo nogle, som præsterer noget for Danmark, og som er med til at signalere noget helt bestemt for Danmark i udlandet, men altså også til gavn for de mange børn og unge, som vil dyrke idræt.

Derfor er det ikke bare, vil jeg gerne sige til hr. Thomas Adelskov, en tilfældig gruppe, man vil gøre noget for. Nej, det er nogle mennesker, som gør noget for det danske samfund, for de mange hundredtusindvis af børn og unge, som er med i idrætsforeningerne, og som repræsenterer Danmark på allerallerbedste vis.

(Kort bemærkning).

Thomas Adelskov (S):

Jeg skal spørge hr. Brian Mikkelsen, om det ikke er korrekt, at man med den ordening, man foreslår her, jo ikke støtter ham eller hende, der kommer ind på fjerdepladsen eller på femtepladsen, og som også er udmærket, eller den, som kommer ind på ottendepladsen i stangspring, og som også på ganske udmærket vis repræsenterer Danmark ved olympiader og andre steder. Dem, man går ind og favoriserer her, er det ikke dem, som kom på første-, anden- og tredjepladsen, og alle andre idrætsudøvere får ikke lov at få del i glæderne?

(Kort bemærkning).

Brian Mikkelsen (KF):

Nu har jeg jo ikke – jævnfør min politiske overbevisning – noget imod, at der er forskel på idrætsudøvere, at der altså er nogle, der er bedre end andre. Vi har en Wilson Kipketer, der er en af verdens bedste løbere; vi har nogle fodboldlandsholdsspillere, der er bedre end andre. Så til hr. Thomas Adelskov: Jo, det er til støtte for dem, som tjener nogle præmiepenge hjem, men jeg kan også oplyse, at i idrættens verden er der ikke kun præmiepenge til første-, anden- og tredjepladserne, men også til fjerde- og femtepladserne og nogle gange til tiendepladserne. Så det kan også godt være til de ti bedste.

Men det er hele princippet. Hvis man er så heldig at tjene bare en lille skilling på sin idræt, skal man ikke brandskattes og flås af skattemyndighederne. Så må man præmiere de folk, som gør noget ekstra, som i forvejen ikke tjener særlig mange penge, og som er fantastiske eksempler for de mange børn og unge, som dyrker idræt.

Anden næstformand (Henning Grove):

Hr. Aage Frandsen som ordfører.

Aage Frandsen (SF):

Uanset at der er sympatiske træk i forslaget i forhold til det formål, man gerne vil tilgodese,

kan vi ikke støtte det, og det vil jeg gerne begrunde.

For det første er det svært at se alle konsekvenserne af det her forslag. Der er godt nok en hel del bemærkninger, ganske mange, men i formuleringen i beslutningsforslaget, at der skal være tale om, at man skal skabe rimelige skatteforhold for den her gruppe, ligger der en værdinorm, og hvad er rimeligt i den her forbindelse?

Det næste, jeg godt vil sige, er, at der jo er en tilbøjelighed til, at lige så snart der er et eller andet, så er det skatteændringer, der skal til – så skal man lave undtagelser, så skal man lave fradrag, hvor det i virkeligheden er et andet sted, nemlig ad fordøren man bør lave reglerne om. I forbindelse med disse særordninger, man vil lave her, må man spørge: Hvem skal så i øvrigt bagefter have særordninger?

Jeg har tidligere her i Folketinget – bl.a. på initiativ af borgerlige partier – været med til at lave en særordning med hensyn til, hvad man kunne trække fra i forbindelse med udgifter til alkoholafvænnning. Det næste, der kom umiddelbart efter, var at man sagde: Når I nu er gået med til det – også regeringen gik med til det, og vi gik med til det – kan I vel også være med til noget andet. Så er der vel også andre ting, man skal lave særordninger for. Hvorfor bare lige dem? Så jeg ved godt, hvad det er for en metode, der skal anvendes, hvis vi siger ja til det her forslag.

For det tredje vil jeg også godt sige, at det også er et problem, hver eneste gang der er noget med skattelovgivning og man siger: Her er en særlig gruppe, vi vil gøre noget for. Så skal vi lave en undtagelse, og så skal vi lave nogle nye regler for dem. Det bidrager jo i hvert fald ikke til at gøre det enkelt.

Derfor er vi tilhængere af, at man, når man diskuterer den slags forhold – i det her tilfælde med hensyn til idrætsudøvere – skal gøre tingene ad fordøren, at man skal se på, hvad det er, man vil med de her ting, i stedet for hele tiden at tænke i skattefradrag, det vil sige, at man efter vores opfattelse løser problemerne ad bagdøren.

Derfor synes vi, at i stedet for at diskutere det her alene som et skattespørgsmål skal det være et spørgsmål om, hvordan vi i det hele taget sikrer de af vores idrætsudøvere, som er professionelle i en periode – og ikke kun sikrer dem som idrætsudøvere, men også deres fremtid, når de ikke længere kan være idrætsudøvere.

Jeg forstod på hr. Brian Mikkelsen, at håndboldpigerne ligesom var et forbillede for os alle sammen; vi vil gerne efterligne dem. Jeg vil nok

sige, at for nogles vedkommende vil jeg fraråde, at de prøver på det. Men for håndboldpigernes vedkommende må man sige, at det her jo i hvert fald ikke er noget, der løser deres problem.

Det, der i virkeligheden er det største problem for de af vore idrætsudøvere, som er professionelle, er, at de i en tid i deres karriere tjener penge og ikke får en uddannelse. Det vil sige, at det her tager fat på et lille problem – i det omfang det er et problem – i forhold til de problemer, der ellers er ved, at unge mennesker går ind i idrætten og får en aflønning, og at der så en skønne dag ikke er nogen, der gider have dem mere. Det problem er i virkeligheden langt større.

Vi kan stille nogle spørgsmål i forhold til det beslutningsforslag, der foreligger, for ligesom at få afklaret, hvad problemet er på det her felt, og så synes vi ellers, at det er en sag, som hører under Kulturministeriet, hvordan vi sikrer de idrætsudøvere, som er professionelle en del af deres liv, så de ikke på et tidspunkt, hvor de ikke længere er attråværdige og attraktive for dem, der har købt dem tidligere, står uden en fremtid.

Det er ikke primært ad skattevæsenets vej, man skal løse det, for så åbner man op for at sige: Hvorfor så kun dem, der er forbillede for os – jeg kan forstå, at det er begrundelsen – det må også gælde en hel masse andre.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FRI):

Jeg forstår så udmærket hr. Aage Frandsens argumentation, men hr. Aage Frandsen må jo have et moralsk problem, måske endda ligefrem et ideologisk problem, nemlig hvad angår den idrætsudøver, der er så heldig at kunne etablere sin aktivitet efter f.eks. virksomhedsskatteordningen, eller hvis det er en motorkører, måske ligefrem som en egentlig firmadannelse. Der kan samtlige præmier efter virksomhedsskatte reglerne gå ind og ligge og hvile, indtil der afholdes udgifter, og dermed ikke gå til umiddelbar beskatning. Hvorimod hammeren falder for den idrætsudøver, for hvem det endelig lykkes at vinde, hr. Brian Mikkelsen nævnte 15.000 kr.; dér går det til umiddelbar beskatning. Det er der jo ikke rimelighed i.

Faktisk er de gældende regler sådan, at de tilgodeser dem, der har allerbedst råd, hvorimod dem, der lige akkurat er kommet op, hvor de begynder at få lidt præmier, dér kommer skattefar med fluesmækkeren.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Jeg synes ikke, at jeg har et moralsk eller et ideologisk problem i den her forbindelse.

Det, som hr. Kim Behnke i virkeligheden lægger op til, er at sige, at man har en virksomhedsskatteordning, som godt nok er noget besværlig at benytte sig af, men den er der. Nej, nu skal vi lave en discountvirksomhedsskatteordning.

Så er spørgsmålet bare: Hvem skal ellers omfattes af den ordning ud over dem her? Hvem andre ville falde ind under det kriterium, som lægges til grund for, at her er nogle, som måske ikke vil vælge virksomhedsskatteordningen, fordi det er for bøvlet. Hvem andre skal man have med i den her ordning?

Det synes jeg man må vide, når man begynder at åbne for et eller andet. For jeg kender argumentationen; jeg har refereret til ordningen omkring alkoholafvænnning, og hvad der skete dér. Lige så snart man rækker nogen en lillefinger, er der nogen – uden sammenligning i øvrigt med den pågældende – der tager hele hånden.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FRI):

Der er jo den store forskel, vil jeg gerne sige til hr. Aage Frandsen, at i det her tilfælde overlader vi det til en halvoffentlig myndighed, eller en halvoffentlig organisation, nemlig Team Danmark. Det vil sige, at vi ikke har den risiko, der ellers kunne være for, at der bliver fiflet med tingene. I det her tilfælde ligger det i det halvoffentlige organ Team Danmark. Det er dem, der skal give deres stempel på, at det sportsligt og professionelt er korrekt, hvad der foregår.

Kan hr. Aage Frandsen ikke godt se, at der er en markant forskel fra det, vi taler om i dag, og så til alle de andre tænkte eksempler, som hr. Aage Frandsen påkalder sig?

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Med hensyn til udtrykket halvoffentlig må man sige, at Team Danmark er en privat organisation, som måske har visse offentlighedsregler omkring sig, men som f.eks. ikke er omfattet af offentlighedsloven.

Jeg kan godt se, at der er en lille forskel – jeg vil gerne understrege, at jeg under ingen omstændigheder har givet tilsagn om noget som helst – men betyder det så, at hvis det her en skønne dag skulle blive vedtaget, så vil hr. Kim Behnke aldrig nogen sinde sige: Nu kommer vi

med en hel masse andre ting, som egentlig også bør omfattes af noget lignende, fordi det ligner noget af det, vi allerede har vedtaget? Vil hr.

Kim Behnke give det tilsagn?

Jeg vil lige understrege, at jeg ikke har givet noget tilsagn indtil videre.

(Kort bemærkning).

Kristian Jensen (V):

Blot til debatten om, hvorvidt Team Danmark er hel- eller halvoftentlig: Kan hr. Aage Frandsen ikke bekræfte, at Team Danmark i hvert fald er så offentligt, at kulturministeren nu for tredje gang i træk har udpeget en socialdemokratisk borgmester, at det altså er kulturministeren, der udpeger formanden for Team Danmarks bestyrelse, og at det nu for tredje gang i træk er blevet en socialdemokratisk borgmester fra hovedstadsområdet?

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Jeg vil godt sige til hr. Kristian Jensen, at definitionen på, hvad der er offentligt, og hvad der er privat, ikke er bestemt af det, som hr. Kristian Jensen refererede til.

Det, der er offentligt, er ret entydigt statsligt, kommunalt, amtligt, og hvad der eventuelt kunne defineres som halvoftentligt, indebærer så, at der er amtslige, kommunale eller statslige interesser, der direkte er inde i det. Det, at man udnævner sågar en Venstremænd til en post et bestemt sted, betyder ikke, at det af den grund er offentligt.

Anden næstformand (Henning Grove):

Hr. Egil Møller som ordfører.

Egil Møller (DF):

Da Dansk Folkepartis ordfører på området, hr. Klaus Kjær, ikke har mulighed for at være til stede, skal jeg på hans og partiets vegne udtale følgende:

Formålet med beslutningsforslaget er, at danske idrætsudøvere, som ikke er professionelle, kan indsætte pengepræmier på en særlig Team Danmark-konto, hvor pengene deponeres og kan anvendes til finansiering af måske senere træningsophold, indkøb af redskaber eller andet, der er nødvendigt for at vedligeholde eller forbedre idrætsudøverens fremtidige præmiemuligheder.

Problemstillingen er, at disse idrætsudøvere i dag bliver beskattet i det indkomstår, hvor de

får pengepræmien, mens de eksempelvis ikke har mulighed for at fratække udgifter i forbindelse med idrætsudøvelsen i det efterfølgende år eller fremføre underskuddet til efterfølgende indkomstår. Forslaget indebærer således i realiteten, at de betragtes som en erhvervsvirksomhed uden at skulle have de omkostninger, som virksomhedsordningen indebærer.

For at undgå misbrug skal der ifølge forslaget opstilles helt stringente retningslinjer for anvendelsen af pengepræmierne, og kontoen skal til enhver tid kunne opsiges helt eller delvis, eksempelvis i forbindelse med private økonomiske problemer, hvorefter de frigivne penge beskattes på lige vilkår med anden personlig indkomst.

Dansk Folkeparti finder, at der er tale om et fornuftigt forslag, som kan styrke disse idrætsudøvere i skattemæssig henseende, og at beskattingsreglerne således ikke bliver til hinder for, at idrætsudøverne kan koncentrere sig om det, de er bedst til, nemlig deres sport.

Dansk Folkeparti kan støtte forslaget.

Anders Samuelson (RV):

Det er ikke nogen helt ringe dag, i hvert fald ikke for mig personlig, for det er ikke hver dag, en radikal fra Folketingets talerstol bliver udråbt til et forbillede for sine landsmænd og landsmandinder, men det er faktisk, hvad der er sket i dag, for for 15 kg siden, da jeg lignede et anoreksiramt offer fra Kenya, var jeg faktisk på landsholdet som løber, og da var jeg en af dem, som tjente nogle af de her penge, som man kunne sætte ind på en konto, som man så senere hen fandt ud af, at det var ulovmedholdeligt at bruge af. Men det gjorde jeg faktisk. Og jeg må sige, at det havde jeg lidt fornøjelse af med de få par tusinde kroner, som jeg fik skrabet sammen i min glørløberløbekarriere.

Men jeg vil sige om det forslag, som ligger her i dag, at hvor tillokkende det end kan virke, er det altså ikke et forslag, som vi kan støtte fra Det Radikale Venstres side. Vi går faktisk ind for, at vores skattelovgivning bliver så gennemsigtig og gennemskuelig som overhovedet muligt. Og vi mener ikke, at det her er løsningen.

Faktisk mener jeg også, at et par af de borgerlige ordførere har været inde på, at der ligger nogle muligheder for dem, der tjener rigtig gode penge. Jeg mener, at f.eks. en Wilson Kipketer såmænd nok skal klare sig med eller uden denne her konto. Derimod mener vi fra Det Radikale Venstres side, at det er oplagt at gå ind og kig-

ge på tingene omkring Team Danmark, og hvorvidt man kan gøre det bedre der. For det, der i bund og grund er problemet på det her område, er de idrætsudøvere – jeg tror også, det var hr. Kim Behnke, der var inde på det – som ligger lige under toppen, og som måske er på vej mod toppen. Der kan være problemer med deres muligheder for at komme længere frem.

Men jeg kan godt betro folketingsmedlemmerne fra egen personlig erfaring, at det ikke er de par tusind kroner, som man eventuelt kan skrabe sammen i løbet af 1 år, der gør den afgørende forskel. Det er derimod de daglige træningsfaciliteter; det er de muligheder, som den idrætsorganisation eller lokale klub, man er organiseret under, har mulighed for at stille til rådighed. Det er det, der gør forskellen. Et godt træningsmiljø osv. gør forskellen og afgør, om man har en mulighed for at komme op.

Derfor er det selvfølgelig de organisationer, man er organiseret under, man skal rette sit blik mod. Det er Team Danmark og den måde, som de fordeler midlerne på, man skal rette sit blik mod.

På baggrund af det kan jeg meddele, at på trods af rosen fra De Konservative så kan den radikale ordfører og heller ikke Det Radikale Venstre som sådan støtte forslaget.

Frank Aaen (EL):

Enhedslisten er tilhænger af at støtte idrætsudøvelse, også eliteidrætten. Vi har ingen problemer med det. Men helt principielt – det tror jeg at forslagsstillerne udmærket ved – så har vi den holdning i Enhedslisten, at skal det offentlige støtte noget, så bliver det ind ad fordøren direkte med tilskud og ikke med forskellige former for skattefiduser. Det er vi helt principielt imod.

Jeg vil bare henlede opmærksomheden på et enkelt forslag, som ligger i den her boldgade. Da et flertal uden om Enhedslisten for nogle år siden sagde, at det også var synd, at det var så dyrt at få udenlandske forskere til Danmark, så vi må nok hellere lave en særlig lav beskatning af udenlandske forskere, vupti, så gik der 14 dage, og så var de, der var flest af i den ordening, i virkeligheden idrætsfolk. Det var stjernefodboldspilleren fra England, og så var det ishockeyspillere fra det ene og det andet og det tredje land, som lige pludselig fik en særlig skattebegunstigelse helt i modsætning med lovens intentioner.

Det vil jeg gerne advare imod, også af hensyn til at have en enkel skattelovgivning. Jeg vil ger-

ne advare dem, der normalt taler om, hvor besværlig vores skattelovgivning er, mod at begynde sig ud i sådanne konstruktioner her, som betyder endnu flere love og undtagelsesparagraffer og beskyttelsesparagraffer og cirkulærer og kontrol osv.

Så vil jeg sige, at skulle vi gå ind i at diskutere mere støtte til idrætten, så er jeg ret sikker på, at vi ikke ville starte med dem, der i forvejen har det bedst. For det er jo også det, der ligger her i beslutningsforslaget.

Jeg vil jo sige, at på den måde er det jo helt logisk og meget typisk borgerlig politik, for det er jo indrettet efter, at de, det i forvejen går godt, skal have det bedre. De, der i forvejen har, skal gives mere. Jeg ved godt, at det er V's og K's politik, det er borgerlig politik. Det er ikke Enhedslistens politik. Tværtom.

Hr. Brian Mikkelsen sagde før, at man skal have skattefrihed, når man nu tjener en lille skilling. Det lyder jo tilforladeligt. Jeg glæder mig til den dag, hvor jeg hører De Konservative sige, at kontanthjælpsmodtageren og den arbejdsløse, der lige tjener en lille skilling, da skal have lov at beholde den lille skilling. Se, så ville jeg begynde at lytte. Men her er man jo nidkær ud over alt, nidkær i ekstrem grad. Hvis en kontanthjælpsmodtager tjener lidt ved at gå med aviser om morgenen for at spare lidt penge sammen, måske til et af børnenes ungdomsfest, så er De Konservative bag en lovgivning, der sørger for, at krone for krone bliver inddraget af det offentlige. Der er ikke noget med, at man lige kan tjene en lille skilling og beholde den. Kun her, hvor det er de feterede og populære, er man indstillet på at være lidt large.

Jeg kan godt sige, at vi ikke er med på den. Vi har ikke den opfattelse, at det er dem, der i forvejen har det bedst, der står i første række for at skulle have det bedre.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FRI):

Hvis hr. Frank Aaen vil føre klassekamp i forbindelse med det her forslag, så er han da sådan set velkommen til det. I forhold til bekymringen for bistandsklienter og kontanthjælpsmodtagere og andre gode mennesker må hr. Frank Aaen jo gøre sig den overvejelse: Hvem var det nu lige, der stod bagved, da man bruttoficerede alle disse overførselsindkomster? Hvem var det nu lige, der stemte for den skattereform i 1993, der indførte dét? Men det er ikke det, vi diskuterer i dag, men det er nu sådan.

Nej, det, der interesserer mig, er, om ikke hr. Frank Aaen er med til netop at tilgodese dem, der har mest, nemlig dem, der har de store indkomster, og som har råd til at ansætte en dyr revisor, har råd til at få etableret virksomhedsskatteordninger osv. ved hjælp af en advokat, så det hele kører. Den idrætsudøver slipper i dag for at betale skat, hvorimod den, der lige akkurat har tjent 10.000 kr. ved at blive nummer tre ved et svømmestævne, skal aflevere mere end halvdel i skat. Så hvor er klassekampen henne, vil jeg spørge hr. Frank Aaen.

(Kort bemærkning).

Brian Mikkelsen (KF):

Nu er det her forslag jo ikke ment som et forslag, der sådan skal udstille de store traditionelle klassekampe, som jeg tror udspillede sig for 25 år siden, da hr. Frank Aaen var aktiv i andre organisationer. Nej, det er jo snarere modsat.

Det er jo meningen, at de mennesker, som har behov for hjælp, og som ikke tjener særlig mange penge på deres idræt, og som lever af SU – som sådan set lever af en gennemsnitsindkomst meget lavere end kontanthjælpsmodtagerens – får mulighed for at spare nogle penge op, så de kan tage i træningslejr, for de har ikke store kapitalistisponsorere. De tjener ikke store penge ved store internationale stævner.

Nej, jeg tror, at hr. Frank Aaen lige som jeg vil kunne nævne 20-25 sportsfolk – det kan være, hr. Frank Aaen kender flere – men det er det niveau under de 20-25 mest kendte sportsfolk, som i forvejen tjener, så de kan leve, som man vil gøre noget for med det her forslag. De skal kunne spare op, så de kan købe deres romaskine, så de kan tage i træningslejr, så de kan komme ud og repræsentere Danmark og sørge for, at endnu flere cykler, endnu flere ror, endnu flere løber.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Jamen jeg sagde i mit indlæg: Vi støtter gerne idrætten. Vi støtter gerne eliteidrætten. Vi støtter gerne dem, som bliver nr. 7 og 8 og 12 i deres løb. Men vi gør det med tilskud.

Vi siger: Her har I penge til det formål.

Vi afviser den metode, der hedder skattefiduser, for skattefiduser har pr. logik indbygget i sig, at jo mere du tjener, jo større fidus.

Så der er helt streng logik i det, vi siger. Vi støtter gerne folk, men vi afviser de former, hvor det er den, der tjener mest, der har den største

fordel. For sådan er det her forslag skruet sammen.

Så til hr. Kim Behnke. Enhedslisten stemte ikke for skattereformen i 1993 af den enkle grund, at vi ikke sad i Folketinget.

Enhedslisten er ikke tilhænger af virksomhedsskatteordningen. Vi er imod alle de ordninger, hvor virksomhedsejere af den ene og den anden type kan slippe lettere i beskatning end dem, der arbejder for deres penge. Vi går nemlig ind for, at alle indkomster skal beskattes lige.

Vi kunne faktisk godt forestille os, at jo mere man har arbejdet for sin indkomst, jo mindre skal man betale i skat, hvorimod jo mindre man har arbejdet – f.eks. en, der ejer en masse aktier – desto hårdere, hårdere end i dag, skal man beskattes.

Desværre er det modsat. Desværre er det i dag sådan, at jo mindre du arbejder for din indtægt, jo lempeligere beskattes du. Det synes vi er dybt uretfærdigt.

Derfor vil jeg sige, at også dér hænger vores politik helt fuldstændig logisk sammen.

(Kort bemærkning).

Brian Mikkelsen (KF):

Det er en interessant melding, hr. Frank Aaen kommer med her fra Folketingets talerstol, nemlig at man gerne fra Enhedslistens side vil støtte eliteidrætsudøvere.

Skal jeg tage det som udtryk for, at når vi skal diskutere Team Danmark-lov senere på året, så vil hr. Frank Aaen være med til at øge bevillingerne til Team Danmark? Team Danmark, som er med til at sørge for uddannelse, som er med til at sørge for træningsfaciliteter, og som sikrer et nogenlunde fast, godt nok ikke særlig højt, men et lavt fundament under de eliteidrætsudøvere, som ikke kun har første-, anden- og tredjehold som mål, men blot eksempelvis at være repræsenteret i den øverste tredjedel. Er det dét, jeg skal tage talen som udtryk for?

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FRI):

Nu har hr. Frank Aaen en fantastisk evne til at snakke om alt mulig andet end det, forslaget drejer sig om, men for at de værste udbrud af vrøvl ikke skal stå uimodsagt vil jeg sige til hr. Frank Aaen: Aktieinvesteringer f.eks. af pensionsmidler har hr. Frank Aaen været med til at forhøje med 300 pct. før jul. Fra 5 til 15 pct. Det er 300 pct.s forhøjelse af beskatningen af aktieafkast, hvis man bruger sine pensionsmidler til

det. Så jeg vil sige, at man skal lade være med at komme med det vrøvl.

Hr. Frank Aaen siger også noget andet vrøvl, nemlig at det her bare er en skattefidus. Er det virkelig Enhedslistens holdning til en institution som Team Danmark, at det er sådan en skattefidus?

Noget tredje vrøvl er: Jo mere man tjener, jo billigere vil man slippe i skat. Det her forslag handler slet ikke om, hvor meget man tjener. Det handler om, at de penge, man tjener, kan man bruge til træningsophold osv. Den dag man ønsker at tage pengene ud, hvis der står 1 mio. kr. tilbage på kontoen – hvis man er så heldig – jamen så går de jo til normal beskatning.

Læs forslaget, vil jeg sige til hr. Frank Aaen.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Det her forslag er jo skruet sådan sammen, at jo mere man tjener, jo større tilskud hæver man i statskassen, når man skal købe ting, når man skal i træningslejr, når man skal andre steder hen.

Nu må det altså høre op. Det er sådan det står. Det er skruet sådan sammen. Sådan virker enhver skattefidus, nemlig at jo mere man tjener, jo større er fidusen, og jo mere tilskud får man.

Det er dét, jeg siger: Hvorfor skal den, der i forvejen tjener meget, have det største tilskud? Hvis vi skal give mere tilskud til idrætten, til eliteidrætten, hvis vi skal give tilskud til træningslejr, tilskud til forskelligt udstyr, så skal vi da ikke først og fremmest give til dem, der i forvejen tjener mest.

Så skal vi da finde nogle andre ordninger og give til dem, der slet ingenting tjener: Ham eller hende, der bliver nummer elleve og ikke får en krone, i stedet for at give det største tilskud til ham eller hende, der bliver nummer et, som i forvejen får meget.

Jeg sagde derfor før, at det her er så smukt i overensstemmelse med borgerlig logik: Den, der i forvejen har meget, skal mere gives. Så kan man godt kalde det klassekamp, for så synes man, hov, hov, så har vi vundet en lille sejr, ha, ha. Jamen det er på den måde godt nok i familie med god gammeldags klassekamp, selv om jeg ikke mener, at det udtryk er særlig velvalgt lige her.

Men det er da rigtig nok, hvis vi endelig vil sige det: Klassekamp går da ud på at være imod den slags ordninger, hvor den, der i forvejen har mest, skal mere gives.

Så til støtten til eliteidrætten. Ja, men det har vi da sagt mere end én gang. Jeg vil ikke gå ind i, hvor grænsen skal ligge. Det må vores sportsordfører finde ud af, men jeg vil godt sige, at når vi kommer til at diskutere de her støtteordninger, så vil vi have synspunkter, som vi vil gøre gældende i sådan en debat, vedrørende de eliteidrætsorganisationer, som ud over støtte fra det offentlige samtidig vil score kassen ved at få deres sportsudøvelse solgt på tv-kanaler, der kun kan ses af nogle få af danskerne. Det er altså programmer, som kun kan ses af dem, der vil betale for en eller anden betalingskanal. De, der ikke i den grad vil respektere almindelige danskeres ønsker om at kunne se sportsudøvelse uden at skulle betale ekstra for det, skal ikke have nogen støtte af det offentlige.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Så er det hr. Børge Klit Johansen som ordfører.

Børge Klit Johansen (KRF):

Eliteidrætsudøvere har et skattemæssigt problem, idet en væsentlig del af deres livsindkomst kan falde inden for en kort årrække. Udgifterne falder under reglerne for hobbyvirksomhed. Hvis der ikke er en indkomst i det pågældende år, kan de ikke trækkes fra. Ja, det strider jo mod ønsket om millimeterretfærdighed, og det ønsker forslagsstillerne at råde bod på med dette forslag.

Hvis idrætsfolk er den eneste gruppe, der har problemer med stærkt svingende indkomster, så er sagen jo ligetil, for selvfølgelig skal idrætsfolk ikke stilles ringere end andre.

Nu er der imidlertid andre grupper, der er i samme båd. Et eksempel er billedhuggeren, der måske/måske ikke sælger et større værk hvert 5. år og må lade sig forsørge af sin hustru, fordi han ikke står til rådighed for arbejdsmarkedet, eller hvad ved jeg.

Der er opfinderen, der sidder hjemme i kælderen og eksperimenterer. Det er stadig væk hobbyvirksomhed, og hvis han pludselig scorer kassen, hvad så?

Hr. Kim Behnke brugte som et argument i sin fremlæggelse, at det også var et spørgsmål om at hindre skatteflugt, nemlig at de, der virkelig scorer kassen, flytter til udlandet. Min erfaring med den slags er, at skatteflugt og bekvemlighedsflygtninge altid vil findes, og vi kan aldrig få et skattesystem, der vil gøre, at folk, der skal betale meget i skat, vil blive her af den grund.

Jeg er ikke engang sikker på, at fuldstændig skattefrihed vil kunne holde på nogle af dem, for så vil der være klima og lavere huspriser og mange andre ting, så man måske skulle betale folk for den ære at have lov at have dem boende.

Hvad med skuespillerne? De har meget svære vilkår, medmindre de lige er på toppen hele tiden.

Hr. Brian Mikkelsen var inde på, at hjertet bankede for den, der næsten ikke tjente noget. Så det er altså et forslag, som skal dække over en vis spændvidde.

Med den store lup har jeg studeret bemærkningerne til forslaget, for her skulle der jo være et forslag, som i modsætning til de gamle regler ikke kan udnyttes og misbruges.

Jeg læser det her forslag sådan, at man giver en fuldstændig åbenhed for at fordele en stor indkomst i et enkelt år over flere år. Forslagsstillerne siger ganske vist, at der skal oprettes en formålsspecifik konto, men fremhæver, at kontoen til enhver tid skal kunne opsiges helt eller delvist, og kan man til enhver tid opsiges en konto helt eller delvist, vil det sige, at man kan tage lidt nu, lidt nu og lidt nu.

Lad mig til slut sige, at der er tale om en særlov, hvilket gør, at Kristeligt Folkeparti ikke kan støtte forslaget på trods af de mange gode hensigter.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Så er det ordføreren for forslagsstillerne, hr. Kim Behnke.

Kim Behnke (FRI):

Mit hjerte græd den 22. januar kl. 13.59, da jeg endnu en gang på listen over danske topidrætsfolk kunne notere, at golfspilleren Søren Kjeldsen havde valgt at forlade Danmark til fordel for at bo i Monaco ligesom en række andre danske idrætsudøvere, og han angav til Ritzaus Bureau som begrundelse, at nu var han ærlig talt træt af de høje skatter i Danmark.

Det, der piner mig, er, at fra nu af vil det være myndighederne i Monaco, der kommer til at tjene den skat, han betaler dernede. Jeg har den opfattelse, at det for det danske samfunds økonomi og for den danske samfundshusholdning var langt klogere, hvis vi lod ham og andre topidrætsudøvere betale en lavere skat. For 25 pct. eksempelvis af 1 mio. kr. er jo flere penge end 0 pct., hvilket er det, vi får nu.

Men jeg vil sige til hr. Børge Klit Johansen, at det her forslag ikke har noget med det at gøre.

Det her forslag har ikke noget at gøre med de danske idrætsudøvere, som har valgt at udfølge i protest mod de danske skatteregler.

Det her forslag har heller ikke noget at gøre med den gruppe, som Enhedslistens hr. Frank Aaen nævnte, nemlig de professionelle fodboldspillere, udenlandske ishockeyspillere og andre, som er i Danmark under 25 pct.-reglen for udlændinge, der er her i en kortere periode. Dét handler det her forslag heller ikke om.

Det her forslag handler om de idrætsudøvere, som først er amatører, der udøver deres idræt, og som en gang eller to om ugen går i træningslokalet og til nogle amatørstævner, og de vinder måske en gang imellem en lille sølvting, der kan stå hjemme på hylden. De går fra at være rene amatører til lige pludselig at være så heldige, at de resultater, de opnår, medfører, at de får sponsorater og præmiegevinster. Det kan være præmiegevinster i naturalier eller i pengeform, som idrætsudøverne er så heldige at få.

Så vil en række af dem kunne fortsætte deres karriere og måske en dag blive professionelle fodboldspillere. De vil måske en dag blive professionelle golfspillere eller tennisspillere eller badmintonspillere, og den dag, de bliver det hundrede procent, gælder de her regler heller ikke længere. Fra den dag er deres økonomi og deres aktivitet udelukkende orienteret omkring deres idræt, og de kan leve af det.

Den gruppe, vi ønsker skal have nogle forbedrede vilkår, er en gruppe, som skønsmæssigt er på omkring 3.000 personer, det er måske endda højt sat. Jeg gætter på, at vi under udvalgsarbejdet kan få et mere direkte tal, f.eks. fra Danmarks Idræts-Forbund, men lad os antage, at det er 3.000 mennesker, det drejer sig om.

Det er altså de folk, som for norges vedkommende modtager støtte fra Team Danmark allerede i dag, og de modtager støtten, uanset om de bliver nummer syv, otte eller nummer tolv – eller hvilke bekymringer hr. Frank Aaen i øvrigt havde.

De modtager støtten, men der er nogle af dem, der er så heldige, at de indimellem også vinder og bliver bedre placeret end nummer syv, otte eller tolv, og den præmie, de så tager med hjem, ja, der kan de være så heldige, at de udgifter, de har, det bilag, de har for et træningsophold på f.eks. et svømmestadion i USA, falder i samme skatteår, som indtægten ved at have vundet ved et svømmestævne kommer.

For så kan de benytte skattelovgivningens bestemmelser vedrørende hobbybeskatning. Men

er idrætsudøveren nu så uheldig, at præmien bliver vundet det ene år, mens træningsopholdet skal afholdes året efter, så skal man altså betale fuld skat det ene år, og derefter skal man stå med hatten i hånden over for sponsorer eller måske Team Danmark for året efter at få penge udbetalt, så man kan komme på et træningsophold. Det synes vi ærlig talt er en klunnet måde at have indrettet tingene på i Danmark.

Derfor var vi egentlig tilfredse med den præmiekontoordning, der eksisterede, og som selv hr. Anders Samuelson åbenbart har haft nytte af. Men vi måtte jo som andre bøje nakken og erkende, at der var en række idrætsudøvere, som havde brugt ordningen til også at finansiere familiens ferierejser og den slags. Derfor måtte vi kapitulere og sige, at sådan kan vi ikke have det, for det er ikke det, der er meningen med det.

Dengang var den daværende skatteministers eneste løsning til idrætsfolkene at henvise dem til virksomhedsskatteordningen. Men den tilbagemelding, vi har fået fra idrættens verden, er, at det altså ikke går i praksis. Omkostningerne ved at være omfattet af virksomhedsskatteordningen er for store i forhold til det. Og da vi ikke ønsker, at vi skal udøve indirekte statstilskud til revisorer og advokater, så synes vi hellere, vi vil vælge en langt nemmere og mere håndterlig løsning.

Jeg kan da godt forstå, at SF er bekymret for, om det her nu skal udbredes til alverdens erhvervsgrøner, men hr. Aage Frandsen måtte jo også modstridende erklære sig enig i, at lige præcis for idrætsudøverne er vi så privilegerede, at vi har en organisation som Team Danmark. Og uanset dens juridiske status, om den er halv- eller heloffentlig eller ingen af delene, så er det dog trods alt sådan, at vi alle sammen har tillid til det, der foregår i Team Danmark.

Team Danmark skal ikke være en ny ligningsmyndighed i Danmark. Det eneste, Team Danmark skal gøre, er at oprette de pågældende konti og lade idrætsudøverne indsætte de gevinster, sponsorater osv., de får, på kontoen. Den dag, idrætsudøveren ønsker at bruge af pengene, så henvender vedkommende sig med bilag fra træningsophold, køb af træningsudstyr osv. Så er det, vi forventer, at man i Team Danmark har folk, som er i stand til at vurdere, om der er tale om ferierejser for familien, eller om det er egentlige træningsophold. Vi har hundrede procent tillid til den afgørelse, der bliver truffet dér.

Så spørger hr. Børge Klit Johansen: Jamen hvad så, skal folk så kunne komme rendende i tide og utide og hæve på den her konto? Ja, den idrætsudøver, som har brug for at hæve penge, måske til privatøkonomiske formål, skal selvfølgelig kunne gøre det, og i det øjeblik, han hæver fra kontoen, går det til normal beskatning. Så der er altså ingen mulighed for, at man kan snyde sig igennem på nogen måder.

Det, som vi i øjeblikket kan se i det danske samfund, er, at idrætten er et af de allervigtigste elementer, vi har, når det gælder om at hjælpe unge mennesker, der måske er på vej ud i en lidt dårlig karriere. De steder, hvor integration af udlændinge, flygtninge og andre har været den allerstørste succes, er de steder, hvor det er idrættens verden, der går ind og spiller en rolle.

For som man har konstateret i Gjellerup Parken i Århus, så er det, de unge andengenerations- og tredjegenerationsindvandrere dér har brug for, nogle rollemodeller. De har ikke brug for sagsbehandlere og pædagoger. De har brug for nogle rollemodeller. De har brug på nogen at se op til, og den slags personer finder de netop inden for idrættens verden. Derfor er det en samfundsøkonomisk langt mere gavnlig investering i idrætten, end vi kan gøre på nogen som helst andre punkter, når det gælder om at få fat i unge mennesker.

Jeg har lidt muntert i bemærkningerne nævnt situationen fra dengang, hvor curlingpigerne lige pludselig vandt ved vinter-OL. De fleste danskere var ikke engang klar over, at vi havde et curlinglandshold, der kunne klare sig internationalt. Lige pludselig var der kommuner, der overvejede at etablere curlingfaciliteter i deres skøjtehaller osv. Lige pludselig var der så stor interesse omkring den idræt. Den var jo ikke kommet af, at staten udbetalte tilskud. Den var kommet af, at der var nogle, der præsenterede og præsterede noget ekstraordinært for Danmark.

Derfor er jeg nødt til at sige noget til de partier, primært Socialdemokratiet, SF og Enhedslisten, der agiterer for, at løsningen bare er statstilskud: Nej, det er ikke statstilskud, for statstilskud fra Team Danmark skal gå til at få underskoven til at vokse, og når de første træer begynder at spire, og når det begynder at regne på dem, så skal denne TeamDanmark-konto være det sted, hvor man har mulighed for at få sine omkostninger dækket.

Jeg håber på, at når vi under udvalgsarbejdet får flere af ordførerne gjort langt mere opmærk-

somme på, hvad der foregår, og forhåbentlig får nogle tilbagemeldinger også fra idrættens verden, så kan vi til en anden behandling blive bragt i den situation, at der er et flertal, der ønsker at arbejde videre med en meget vigtig sag.

Skatteministeren (Frode Sørensen):

Jeg tror stadig væk, at det vil være i alles interesse, at støtten til idrætsudøvere gives over udgiftssiden i form af støtte og ikke via skattebeholdning fradragsordninger eller indskud på en såkaldt TeamDanmark-konto.

Jeg synes måske også, at debatten i dag bærer lidt præg af, at det kan være lidt svært at definere den gruppe, som forslagsstillerne har været inde på, men jeg mener i og for sig at have konstateret ved at lytte godt efter, at det ikke drejer sig om topidrætsudøvere. Derfor må jeg også sige, at der nok ikke er mange af dem, som trods alt forslagsstillerne er inde på, der rejser til udlandet for at bosætte sig dér. Jeg har opfattet, at det var mellemgruppen.

Hr. Brian Mikkelsen var inde på den kvindelige roer, som vandt 15.000 kr., og som gerne ville have lejlighed til at sætte dem ind på en konto, så hun kunne trække dem ud til et træningsophold. Jamen det vil jo give en skævvridning over for den kvindelige roer, der desværre blev nummer fire eller nummer fem, og som vel egentlig havde lige så stort et behov for at være på dette træningsophold. Nu må vi gå ud fra, at det er et træningsophold, de selv skal betale. Det ene ville altså være et træningsophold med statstilskud, og det andet ville være et træningsophold, som hun selv skal betale.

Så jeg synes, det har været en fornuftig debat at høre. Det er kendetegnende, at alle partier er glade for den idræt, der foregår i Danmark. Vi har lidt forskellige indfaldsvinkler, og jeg kan da måske sige om udvalgsarbejdet, at man måske kunne orientere sig lidt over til erhvervssiden, hvor man for øjeblikket er ved at diskutere en ny årsregnskabslov. Jeg ved ikke, om den vil kunne give nogle af de lettelser, som hr. Kim Behnke er inde på omkring virksomhedsordningen. Der er jo lagt op til, at der ikke vil være stillet de samme krav i tiden fremover.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FRI):

Jeg vil gerne kvittere for, at ministeren også understreger, at dem, vi taler om i det her forslag,

ikke er dem med de meget store indkomster. Men når ministeren så konkluderer, at det er bedre at benytte sig af tilskudsmetoden, så må ministeren jo også erkende – det følger jo om ikke andet så af regeringens samlede ansvar – at midlerne i Team Danmark dog er begrænsede på trods af, at de er store.

Vi synes faktisk, at det er bedre, at de penge, der er i Team Danmark, går til at støtte den kvindelige roer, som ikke bliver nummer et, men som måske næste gang kan blive nummer et.

Der skal være et incitament, en gulerod til at idrætsudøveren går ud og får sponsorer. Men når man i dag går ud og laver sponsoraftaler med virksomheder, så skal man hele tiden sidde og tænke på, at man skal bede om det dobbelte af, hvad man egentlig skal bruge, for man skal også samle penge ind til skatteministeren. Det incitament til at gå ud og samle sponsorpenge ind er jo altså med til at forøge den samlede volumen af penge i idrætsverdenen.

Det burde regeringen også være interesseret i.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 67:

Forslag til folketingsbeslutning om organisationsanalyse af sygehussektoren.

Af Tove Fergo (V) m.fl.
(Fremsat 8/12 2000).

Forslaget sattes til forhandling.